

TIDEVARVET

N:r 10:1930

Den kungliga propositionen, ledande artikel.

Tidevarvet har glädjen att på sin första sida komma med en intressant artikel av Dr. Gulli Petrini om Det sista ändringsförslaget i vår väsentliga och omdämda dr. Petrini är omtvistad expert.

En del av upplagan följdes av en bilaga.

Vad har hänt?

Cally Monrad har tagit avsked av Stockholm med en sista förglömmelig konsert. För dem som i avskedsstunden finga göra sin första bekantskap med den underbara sångerskan, lika väl som för hennes trogna vänner och beundrare sedan 20.30 är tillbakå blev denna romansöfver med Kjerrulf, Schubert, Stenhammar och Schumann på programmet och Nils Swanfeldt som utomordentlig ackompanjerare — en stor vacker fest. Det var den verkliga konstnären som i Cally Monrads person trädde en till mötes och i hennes stämma, hennes ord och lysande ansikte höll en längd från första stunden till den sista.

Riksdagen har avslagit motionen om pension åt fröken Anna Sandström. Motiveringen är att hon varit anställd i statstjänst och att det kan ha farliga verkningar att börja följa principen om nationalbelöningar. Majoriteten för avslaget var dock mycket knapp och pensionen hade goda förespråkare inom alla partier.

När statsanslaget till Anna Sandströms seminarium började inbringas år 1928, skedde det inte en besparingspunkt utan emedan statsmakterna — ehuru med viss tvekan — förutsägde överproduktion av lärarinnor. Staten åtog sig att själv ransonera och svara för lärarinnutbildningen utan hjälp av privata seminarier. Den tyng fröken Sandströms seminarium att utöfna, vilket dessutom vållade henne stora utgifter under avvecklingsstiden.

Sedan hon hindrats i fortsättandet av sin för staten i högsta grad gagnande gärning vägras hon pension, därför att hon inte varit statsanställd. Det vittnar inte om stor uppskattning, varken av föregångerskvinnan på pedagogikens område eller hennes stort ärtade verk.

Detta är inte någon ny händelse, tvärtom urgamalt, evigt upprepat. Den som bor på Birger jarlgatan och nästved vill gå hem till sin bostad finner sig vandra fram utefter en häck av män, vilka utan att fasta avskit vid varandra på ett självfallet sätt genom närmande steg, visslingar, hostningar och tilltal påminna om vilken legitim marknadsplats man befinner sig på. T. o. m. bilarna stanna vid trottoaranten och deras passagerare framföra samma inbjudan.

Beteendet kan inte kallas ansändighetsärande eller störande. Ty varken visslingar, hosta eller dampat tal är i och för sig otillåtet. Ser man till uppsättet blir förhållandet ett annat, men uppsättet låtsas ordningsmakten i sådana fall inte om. Vem åtar sig att skriva lagar emot detta? Veckovakten.

Den befästa diktaturen

Av PIER GUDRO

Fascism och bolsjevism ha måhända andra likheter, säkert är att de ha den att uppphörligt vara föremål för alarmrykten: nu, just nu, ha de lidande ryska miljonernas tålmod tomts till sist droppen, nu, just nu, kommer den fascistiska diktaturen att störas!!

Den senaste förutsägelsen lär nu igen vara ute och gå — enligt det meddelande från Sverige, som framkallat dessa enkla rader. Tja, förvisso veta människors barn aldrig vad som skall drabba såväl dem som deras institutioner, men inte förefaller det f. ö. vara något som tyder på svartsjorteväldets bråda ändalyk. Snarare tvärtom. Förty att det har under det sista halvåret inträffat några händelser som väsentligt stärkt den redan dessförinnan näppeligen vacklande ställningen.

Den första av dessa tilldragelser var börskraschen i Amerika. Då den som bäst pågick, utropade en dag en i Rom bosatt fransk journalist: «fascisterna ha då en rent förbannad tur.» Valkommet kom detta penningsutarmade minsta tvivel för fascismen. Dess största svårighet är ju nämligen den ekonomiska situationen. Rikt har Italien aldrig varit och kommer av allt att döma aldrig att kunna bli. Eländiga voro finan-

serna före kriget, eländigare blevo de under detsamma och under de därpå följande oroliga tiderna, då inbördeskriget rasade både här och där i landet, och många av dess produktionsgenar voro helt lamslagna. Mycket bättre ha de trots energiskt, målmedvetet arbete ej kunnat bli under de år, som därefter följt. Det är icke gjort på ett ögonblick att sanera en ekonomi som lider av alla möjliga svåra sjukdomar och att förkovra en industri som har nära nog inga egna råmaterial att stödja sig på. Det råder fortfarande mycken nervositet inom finansförstående kretsar i Italien, skattvärdarna betraktligt tunga, dyrtiden trycker oerhört.

Men den ovan nämnda kraschen i New York har fått mullande missnöje att lägga sig, kritik att tystna, optimismen att sticka upp huvudet igen. Föränta Staterna är även för högt bildade italienare ett slags underbart Schlaraffenland, där penga rädigt tryta och verkliga ekonomiska svårigheter aldrig kunna finnas. Att där kan utlösas en kris som denna kom för en otrolig mängd som en fullständigt överraskning. De talrika artiklar om amerikansk arbetslöshet och amerikanska industriella svårigheter, som de ita-

lienska tidningarna sedan skyndat att införa, ha ökat förvånningen och betänksamheten. Och som följd därav värvat anhängare till förkunnen, att det är fullkomligt naturligt och nödvändigt att Italien också kämpar med ekonomiska svårigheter, sådana finnas överallt annars i världen. »Kan Föränta Staterna ha det så besvärligt», så resonerar man, »där är det klart, att vi alla andra länder också måste ha det svårt. Vi befina oss i en ekonomisk kris tid och måste med lugn försöka taga konsekvenserna därav. Och måste framförallt se till att här i landet inte nu sker några hushållningsförändringar. Vi måste stödja regimen och hjälpa den i dess arbete för att det hela skall bli bättre. Se hur det gått i Amerika. Om Amerika som är så rikt, Amerika som är så mäktigt, Amerika som är så modernt, Amerika som behärskar alla fina nya metoder, som känner till alla tekniska framsteg, som prövar allt, försöker allt etc. etc.»

Och så kräver man sin suck över nya oförklarliga skatteplågor och betalar sällsamt såväl dem som den fördyrade makar-

Den andra tilldragelsen var (Forts. å sid. 3.)

Sista ändringsförslaget

i vår vallag. — Av Gulli Petrini

De proportionella valen kunna berömnas sig av, att de åtminstone medfört ömväxlingens tjustning. Sedan den dag, då denna valmetod, som då sades vara så enkel att ett folkskolebarn kunde förstå den, infördes i vårt land, har det knappast gått någon valperiod, utan att man ändrat lagen i ett eller annat avseende. Tyvärr har den inte blivit enklare för det, utan valmännens och valvinnarnas tvärtom haft litet svårt att följa med i galoppen, när det som de förmanades att göra inaktgata den ena gången, har blivit alldeles oriktigt den nä-

sta. Resultatet har nog i de flesta fall blivit att de röstande med en viss resignation funnit sig i, vad valledningen i det parti, de anså sig tillhöra, beslutat.

Men blir det nu föreliggande förslaget lag, då blir fältet alldeles uppgett, och valen komma att enligt lag och förordning förläggas helt i valbössarnas händer. Ändringarna äro föreslagna i den vällovliga avsikten att skydda ett parti för stölet av dess partibeteckning av grupper som partiet ej önskar samarbeta med. Förslaget är utarbetat av sakkunnige, tillsatta med anledning av en skri-

velse från riksdagen i överensstämmelse med en motion av herr Gustaf Möller.

VALLISTOR REGISTRERAS OFFENTLIGT.

Möjligheten att lagligen skydda en partibeteckning anså de sakkunnige endast kunna ynnas genom offentlig registrering av vallistorna. Och man kan hålla med om att den motvilja mot den offentliga kandidaturen, som vid tiden för de proportionella valens införande gjorde sig starkt gallande, numera torde vara övervunnen, då kan-

(Forts. å sid. 4.)

Även om Zorn

Till och med i dessa upptagna tider finns det människor som sätta sig ner och tala frist ur hjärtat om livets ledor. Vid ett sådant tillfälle höjde en dag tagare sin stamma till en fråga som forulerades ungefär så här:

Är inte livets helhet och teorien om bardominstryckens livbestämmande betydelse, nya variationer av predestinationsläran? Antingen man söker bevis i bibeln eller hos Mendel eller Freud för sin lära, får man ju fram samma grymma dom: somliga äro utvalda till heder, andra till vanheder. Man står vid en grav, där det ligger en medmänniska som slutade som en trasa efter en misshälsa. »Vad», säger du, »som man kan bli galen vid att tänka att här ligger en, som aldrig hade någon chance under de sista femtio eller sextio åren. Detta liv rullade obekvämt fram som verkställandet av en dom, som avkunnades vid konceptionen eller under den tidiga barndomen. Är det då inte grymt att medmänniskorna under tiden gråla, förmanas, straffade och stöd i med stackars?»

Orden kommo tvekan och trevande som de bli när man tänker högt för sig själv. Medan jag lysande, tänkte jag på du som nu säger detta, skulle rikskast ett dag på liknande sätt berömd mitt liv, så ger jag dig ditt härmed lov att lagga dig med att föreslå för din ömkan haft sina chanser, fast brukades dåligt. Det har haft en rad tillfällen att välja större än det gjort, rättare. Det har haft möjligheter, krafter och tid till sitt förordande som det skrytet bort. Därför att jag känner det så starkt, har jag ingen lust att skutta av mig ansvaret för att det blev som det blev, vare sig på ögnasmen mening eller på förestående omständigheter under de sex första levnadsåren. Livets goda gåvor och världens otömliga rikedom och möjligheter överväga de alla olyckliga omständigheter.

Den här konversationen kom mig i minnet under vandrigen på Zorn-utställningen. Av någon skick tog jag mig för att göra vandrigen svårt, började med de sista ändringarna, skatteplågor, rikskastningarna såsom Tidningskylpigg och Renässans. Jag betraktade dem först så som det vil var meningen, såsom sluterstatet av den geniale målaren trolleriska kunnighet. Det föll mig inte in annat än att detta måste vara Zorn's sluterstatet, ehuru jag förövänsade mig över den hämndgräbighet och cynism varmed målaren utvalde kvinnokroppen. Ty jag hade ju kvar minnet av alla nekrologerna och lövsångerna över den godmodige, generöse, välfästa, charmante och älskade Zorn. Och här i sitt arbete var han icke älskvärd, nej!

Om jag varit mera införstått i konst i allmänhet och Zorn's konst i synnerhet, så hade säkerligen icke vandrigen bakåt i tiderna fram till den unge Zorn's tidigaste akvareller verkat så starkt och överraskande. Under den vandrigen blev jag allt mera osäker på min tidigare tes. Slutligen var jag framme vid de underbara havs- och landskapsbilderna och de förtjusande flickporträtten. En ung man såg där världen och världen genom ett friskt och häfnat öga, kvinnan och kvinnan som ännu ägde hemligheter, djup och skönhet att erövra. Och då frågade jag mig om den Zorn, som slutade som en av världens mest berömda och betalda societets, hov- och hutmålare verkligen var given från början. Och jag svandade mig själv, att han kunde ha lett sin genie in på andra studievägar, han kunde erövrat andra verkigheter och uppbarat andra synner.

Vist fullkomnade han sin skicklighet, viast var han en heder för Sverige och viast han har bort en konstprofessor, men var det nog?

Devinex.

S L O T T S T H É

(det finbladiga théet)

AR PRODUCERAT I DE TROPISKA HOGLANDERNA OCH SAMMANSATT AV DE YNGSTA OCH SPÄDASTE SKOT. TEN A THEBUSKEN.

konsum

föreningen för lägre levnadskostnader

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Stapelplan 1-3, S. U., Stockholm.

UTGIVARE:
Åke Nilsson.

REDAKTIONSKOMMITTÉ:
Elin Wäpner.
Elinström Tamm.
Blomström Hermelin.
REDAKTIONSEKRETERARE
Carin Hermelin.
Motingsgatan 10-12.
Telefon N. 48 42.

EXPEDITION:
Telefon 18241.
Kontorsst. kl. 10-12 i. m., 1-4 e. m.
Postgärd 1544.

PRENUMERATIONSPRIS:
Ett helår kr. 6.-, halvt kr. 3.50.
Kvarn nr. 3.- Läsnumret 15 öre.

ANNONSPRIS:
1 text, 10 ror.
20 ror per millimeter.
Textsida eller särskilt begär plats 25 öre.

Stockholm 1930
Wahlströms Tryckeri Aktieförslag
STOCKHOLM 22

Den k. pro- positionen

Årets mest spännande k. proposition har avlämnats till riksdagen. Hur har regeringen valt att lägga sin framställning om hjälp till jordbruket — där ligger egentligen det intresse, som knyter sig till propositionen! Ty regeringens ståndpunkt visste man. Först och främst går förmådan ut på tullar. Det är högers speciella botemedel. Och detta kompletteras med utdrag ur jordbruksutredningens betänkande. Inmalmningstvang av svenskt vete förmådan så tillvida, att det skall inträda om en frivillig uppgörrelse med kvarnar- nasmisckyas. K. mt. skulle er- hålla bemyndigande, att när så anses nödigt, stadsa härom. In- malmningstvang, som visat sig för- ledande för många av skilda par- tier, skulle på så vis än mera oför- märkt kunna smyga sig in och göra sig gällande. Rågen anser jordbruksministern i likhet med jordbruksutredningen inte behöva skyddas genom sådana bestäm- melser, därför att den svenska rågen är av lika god beskaffenhet som utländsk. Det är således en- dast jordbrukets produktion av sämre vara, regeringens vill stöd- ja, men i så fall hade det varit konsekvent att trygga avstänning- en för all underhållt spannmål. Inrättandet av en spannmåls- nämnd förordas naturligtvis i den- na skrivvärdmöte. Vid man dock haft anledning att vänta var, att tanken på uppförandet av spannmålslagerhus inte tagits upp. Kristidens lagerhus och de- ras sorgliga historia, borde ha kunnat förskona oss därifrån. Inte torde deras förläggande till andra orter — som gör att nya lager- hus ska byggas — komma att förvånda deras väsen.

Det klokaste i propositionen är utan tvivel, att man inte på en gång ryckt fram med alla krav, utan försiktigt bedårar ytterligare åtgärder. Man skulle kunna säga, att det är en ganska skicklig sammansättning av för jordbruket och befolkningen i allmänhet fö- ga lyckliga förslag.

Årets mest spännande k. proposition har avlämnats till riksdagen. Hur har regeringen valt att lägga sin framställning om hjälp till jordbruket — där ligger egentligen det intresse, som knyter sig till propositionen! Ty regeringens ståndpunkt visste man. Först och främst går förmådan ut på tullar. Det är högers speciella botemedel. Och detta kompletteras med utdrag ur jordbruksutredningens betänkande. Inmalmningstvang av svenskt vete förmådan så tillvida, att det skall inträda om en frivillig uppgörrelse med kvarnar- nasmisckyas. K. mt. skulle er- hålla bemyndigande, att när så anses nödigt, stadsa härom. In- malmningstvang, som visat sig för- ledande för många av skilda par- tier, skulle på så vis än mera oför- märkt kunna smyga sig in och göra sig gällande. Rågen anser jordbruksministern i likhet med jordbruksutredningen inte behöva skyddas genom sådana bestäm- melser, därför att den svenska rågen är av lika god beskaffenhet som utländsk. Det är således en- dast jordbrukets produktion av sämre vara, regeringens vill stöd- ja, men i så fall hade det varit konsekvent att trygga avstänning- en för all underhållt spannmål. Inrättandet av en spannmåls- nämnd förordas naturligtvis i den- na skrivvärdmöte. Vid man dock haft anledning att vänta var, att tanken på uppförandet av spannmålslagerhus inte tagits upp. Kristidens lagerhus och de- ras sorgliga historia, borde ha kunnat förskona oss därifrån. Inte torde deras förläggande till andra orter — som gör att nya lager- hus ska byggas — komma att förvånda deras väsen.

Det klokaste i propositionen är utan tvivel, att man inte på en gång ryckt fram med alla krav, utan försiktigt bedårar ytterligare åtgärder. Man skulle kunna säga, att det är en ganska skicklig sammansättning av för jordbruket och befolkningen i allmänhet fö- ga lyckliga förslag.

Årets mest spännande k. proposition har avlämnats till riksdagen. Hur har regeringen valt att lägga sin framställning om hjälp till jordbruket — där ligger egentligen det intresse, som knyter sig till propositionen! Ty regeringens ståndpunkt visste man. Först och främst går förmådan ut på tullar. Det är högers speciella botemedel. Och detta kompletteras med utdrag ur jordbruksutredningens betänkande. Inmalmningstvang av svenskt vete förmådan så tillvida, att det skall inträda om en frivillig uppgörrelse med kvarnar- nasmisckyas. K. mt. skulle er- hålla bemyndigande, att när så anses nödigt, stadsa härom. In- malmningstvang, som visat sig för- ledande för många av skilda par- tier, skulle på så vis än mera oför- märkt kunna smyga sig in och göra sig gällande. Rågen anser jordbruksministern i likhet med jordbruksutredningen inte behöva skyddas genom sådana bestäm- melser, därför att den svenska rågen är av lika god beskaffenhet som utländsk. Det är således en- dast jordbrukets produktion av sämre vara, regeringens vill stöd- ja, men i så fall hade det varit konsekvent att trygga avstänning- en för all underhållt spannmål. Inrättandet av en spannmåls- nämnd förordas naturligtvis i den- na skrivvärdmöte. Vid man dock haft anledning att vänta var, att tanken på uppförandet av spannmålslagerhus inte tagits upp. Kristidens lagerhus och de- ras sorgliga historia, borde ha kunnat förskona oss därifrån. Inte torde deras förläggande till andra orter — som gör att nya lager- hus ska byggas — komma att förvånda deras väsen.

Det klokaste i propositionen är utan tvivel, att man inte på en gång ryckt fram med alla krav, utan försiktigt bedårar ytterligare åtgärder. Man skulle kunna säga, att det är en ganska skicklig sammansättning av för jordbruket och befolkningen i allmänhet fö- ga lyckliga förslag.

Olga Elmdahl
Modemagasin
Kungsgatan 53. Tel. 10851
STOCKHOLM.

Skånevävnader
RODLAKAN och KRABBASNAR.
Sändas till påseende.
Låga priser.
ANNA BRANDBERG, tel. 14.
Lövstaberg.

SÖDERMANLANDS
ENSKILDA BANK
DEPOSITION- KAPITAL- & SPARKASSERÄKNING
mot högsta gällande ränta
Solidarisk Bank. Grundad 1865.

Svart på Vitt

Flotkonferensen pågår i all tillmätighet sedan tre veckor i London utan att referatet i pressen ge anledning till några bestämda uttåg angående dess resultat. Om några av förordningarna ännu inte skönjas träda förhandlingarna svårigheter så mycket tydligen i dagen.

Det berättas emellertid om den japanska delegaten, I. premiärministern Rjijoro Wakatsuki att han tror alltså förhoppningsfullt på konferensens resultat. Han har bakom sig det japanska folkets samfälliga önskan om en sådan nedskärning av rustningarna till sjöss, att dess överbörda skattebidrag må kunna lämnas. Han representerar sam- tidigt sitt lands ölt regering, hemliga råd, privy council och militära general- stab och har så vidsträckt frihet att besluta på de olika förhandlingsområdena. Han har också givit de utländska pressmännen uttryck av att Japan inte kommer att hindra konferensens lyckiga genomförande. En korrespondent till den amerikanska tidningen The Herald skriver, att Japan tvärom säkerligen kommer att gå med på alla förslag till rustningsminskning — så- länge dessa säkerhet och försvaret inte är medräddas för nära. Denna bisats rymmer tydligen en tämligen väsentlig reservation.

Det kan emellertid vara intressant att tala av beskrivningarna på denne märk- lige man. Mr. Wakatsuki är inte bara politiker, han är samtidigt en av Japans mest framstående finansexperter och dessutom en känd diktare. Han är typiskt och tillbakadraget med ett artigt sätt att besvara frågor och att skratta till kollegeras skämt. Han är fattig men beredigt! Det hemlighetsfulla i hans väsen stämmer ganska bra överens med den föreställning man i allmänhet gör sig om japanerna. Som diktare är han tillbakadragen och fastän det påstås att han skrivit oräkneliga dikter, får man samtidigt veta att han mycket ofta ge- nast åter förstår dem. När det gäller att lösa våra problem brukar Mr. Wa- katsuki dra sig tillbaka och skriva ver- ser i sin ensamhet, tills han vunnit kär- lighet och bekymren försvarsmätt med den ordens musik, som strömmar från hans hjärta.

Såsom han beskrives av korresponden-terna måste han vara en märklig per- sonlighet och en ganska ensakade ut- påträdande på denna den största flot- konferens som världen skådat.

FÖRBUNDET FÖR KRISTET SAM- HÄLLSLIV har i dagarna utgivit ett litet häfte, utlämnade grundsatser för det samhällsliga reformarbetet. De uttalen- den, som här framläggs, antogs vid förbundets elfte årsmöte september 1929 och avse att ersätta det program, med vilket dessamma första gången framträd- de inför offentligheten för tio år se- dan. Dessa uttalen angiva förbund- saternas för ett socialt reformarbete på grundval av tron på evigheten som sam- hällsomskapande makt. Frågorna om det religiösa samfundslivet, de mellanfolkliga förhållandena, det ekonomiska livet och det sociala hjälparbetet prövas här utifrån kristen grundsyn på det mäs- kliga gemenskapslivet som ett liv i rätt- färdighet och kärlek.

Häftet kan kömasdrift erhållas från Förbundet, byrå, Karlbergsvägen 86 B, Stockholm.

Vi citera ur det lilla häftet ett par stycken under punkterna D mellan folkliga förhållandena samt Det ekonomiska livet.

De av staterna alljämt bedrivna krigs- rustningarna äro icke blott yrningar av de faktorer, som hota freden, säger För- bundet, de skapa själva sådana för- villkor, i det de underhålla misera och fruktan, stöjja den grundtiska föreställ- ningen, att makt är rätt och härigenom fördroja den allmänna rättutsvecklingen i världen, samt i övrigt genom sin blota

tillvaro upjora ett det allvarigaste hot mot freden.

Kraven på en snar och effektiv allmän avrustning indeste förändskligt framförs med allvar och kraft. Folken måste göras ansvariga för att de förlippteser i denna riktning, som regeringarna i och genom Versaillesfördraget och Kellogg- pakten högtidligen lämnat sig, bliva in- friade.

Men sitt fulla värde som fredsfaktor kan den allmänna avrustningen först få, om den är uttryck för ett sinneleg som jämväl uttrar sig i en positiv politik av inbördes förtroendefull och handlings- kraftig välvilja.

Det är en bjudande kristen plikt att verka för att vackra värte folks ansvar- skämsla och tjänarevilja gentemot öv- riga folken, så att det må bliva i stånd att frivilligt avstapa i det klart farade syftet, att härigenom bryta sig för vär- dens befrielse från krigshotet och för för- troendefullt samliv mellan folken i in- bördes tjänst.

Om det ekonomiska livet utar för- bundet beträffande e g e n d o m bland an- nat:

I stället för den absoluta äganderätts- idén träder, såsom en konsekvens av förvaltare och tjänaretanken den funk- tionella äganderättstidén. Den- na innebär att den enskildes rätt att förfoga över egendom helt och hållet betingas av den funktion, som egendomen fyller i ena sidan i folkushäll- ningen, å andra sidan i hans tjänare- gärning och i hans personliga utveck- ling.

Uppenbart är, att under nuvarande ekono- miska förhållanden ett stort antal män- niskor äro i saknad av den egendom, som de skulle behöva för sin personliga utveckling eller för sin fulla arbetsin- sats, liksom och att många bestida egendomen, som icke av dem användas som medel för tjänande.

Den ojäma egendomsfördelningen medför många faror och svårigheter. Ri- kedomen utgör en själfåra för den rike och ett hinder för gemenskapen. Den frestar till överflöd i den personliga kon- sumtionen och till missbruk av den makt över andra, som rikedom medför. Den skänker sina ägare en inflytelserik so- cial ställning, som mången gång icke betingas av den personliga insatsen och därför frestar till självverkantning å den rikes sida. Den stora olikheten i levnadsvillkor, som rikedomens valdigen skapar och som ej betingas av ettst berättigade behov, alstrar en klas skill- nad som ugör ett hinder för gemenska- pen. Den vilken rikedom tillfalli, må- ste inför sitt samvete prova burövinda han bäst fyller sin förvaltareplikt och fullgör sin tjänaregärning genom att befrä- ja från rikedomens allier genom att själv bruka den till andras gagn.

I uttalandet beträffande arbete sä- ges bl. a.

Endast genom arbete kan människan nå full kroppslig och andlig utveckling. Endast genom samfällt arbete kan rik- domens taga naturens krafter och mänskligheten taga naturens krafter och rikedomen i personlighetshevis tjänst. Det är därför en sedlig plikt för var och en att utföra ett nyttigt arbete.

Det sedliga värdet av en människas arbete betingas av att detsamma tjänar människolivets högre bestämmele samt att det utföres i trohet mot arbetsup- giften och i redlig tjänarevilja gemeno- människorna.

Vid gymnasiestädagarna som i år för- sjätte gången ägt av stadsen i Stock- holm, lämnades som sig bör en del av tiden och programmet till gymnasieter- nans själva att utfylla. Det ännu man i år valt att särskilt diskutera hade for- mulerats så: Motsvarar tidens ungdom sitt rykief? Inledare var en gosse och en flicka från två av Stockholms högre laroverk.

Liksom alla diskussioner om ungdomens särdrag i någon mån försvåras genom det ofrånkomliga sammanhanget med föregående generation, så var det också i denna svårt att få ut något riktigt nytt och utöver de mera allmänna beskrivningarna gående. Det är också mycket begärt att av ungdomen själva vänta besked om hurudan den är. Ty här skulle den riktigt kunna veta det? Några positiva ödmönna givo emel- lertid de unga flickorna och pojkar- na om sig själva. Vad ungdomen så må påbörjas för fel, årlig är den och ser i verkligheten de största livsvärdena. Den är arbetssam, men ofta för litet själv-

kritisk, icke sällan ohöfved och nästan alltid rädd att visa sina verkliga kän- slor. Men om den är skruplös beror det på de äldre, som icke kunnat ge goda föredömen och det söda ungdomen be- höver. Om man beskylter oss för att inte ens vilja tro, då måste vi för- svara oss.

Om diskussionen förmår lösa något av de problemen, som för varje steg sälla sig upp på den moderna ungdomens väg, det är inte gott att veta. Möjligen ger den ändå någon övning i den svåra men väktiga konsten att årfgen komma till rätta med andra. Å så fall är den nog berättigad. Ty den konsten visar sig, där den övas rätt, oupphörigen åga kraft att lösa även svåra knutar.

Låt oss mot ovanstående ungdomens yttranden stilla upp ett ord av en den äldre generationens representant, dr. Thomas Mann. Han skriver till le- daren för den Pan-Europeiska rörelsen, greve Coudenhove-Kalergi, om nödvän- digheten att bygga upp ett Paneuropa:

Det gäller våra barns framtid och livs- betingelser. Det är inte mycket sannot- tiskt att vi femtioåringar få uppleva det Europa, i vilket våra barn en gång skola bo — och vilja bo. Men vi kunna sköda det som en framtidssid och genom trycket av vår vilja och vårt ord verka därpå att det uppstår. Det är en fråga om omvårdnad och sam- tidigt en hederssak. Vi äro skyldiga vä- ra barn detta, vi stå, som generation betraktade, till en viss grad skyldiga inför dem. Må de förstå att de inte må alldeles emamma, att kyltan mellan generationerna inte fullt så hopplöst stupa, som de kunna tro. Att vi, även om vi äro mindre försättninglösa, ri- kare på erfarenhet och mera tyngda av det förgångna, å de, ändå inte helt förtäror kärningen med tiden och fram- tiden, ändå inte äro utan sympati med livet, utan kärlek. Att vi inte söka vår själva frid i det förgångna och i tiden utan genom att veta oss ha en god vilja.

Offentligt möte

anordnas av Stockholms Arbetsre- kommission, tisdagen den 11 mars 1930 kl. 7.30 e. m. i Auditorium.

Föredrag av

**RIKSDAGSMAN
ANDERS ÖRNE**

Politisk Patentmedicin

samt av

Fröken ELISABETH TAMM

Fogelstad om

Jordbrukets utveckling under gamla och nya äganderätts- former.

Biljetter å 25 öre säljas från och med måndagen den 10 i Folkets Hus biljettkontor, Barnhusgatan 16 samt i cigarraffärerna Fleminggatan 85 och Skånegatan 55.

Praktiserande läkare
Infört genom Stockholms Läkarsällning

Doktor Nils Hafsten
Svevägen 33 (nåvid Kungsgatan).
Allmänpraktiserande.
Mottagning vard. 11-12 och efter överenskommelse på Tel. 23 35.
Sjukresor.

**DOKTOR
Karin Thorsell-Lagergren**
KUNGS HOLMSGAT. 27. 2 tr.
Tel. Kh. 1930.
Allmänpraktiserande.
Mottagning vardagar 1/23-4. Annan tid efter överenskommelse.

Tandläkare T. Lagerholms
Tandklinik
Drottningg. 50 (vid Klarabergsg.)
Högmodern utrustning. Röntgen.
Skilda behandlingsrum.
Endast legitimerade tandläkare.
BILLIG TANDVÅRD.
Öppet 9-7, lörd. 9-4. Tel. 448.

Frälsningsarméns
Alkoholihet
Kurön
(Änjerut statshifrag)
Två timmars ångbårens från Sihin
Frospåkt och färdiga handifrager från
Socialsekreteraren, Flatseningsgatan 24
Stockholm.

RAM- och SPEGLAFFÄR
J. L. LAR BONS EFTR.
Knut Nystrand
Bödemannag. 8. Stockholm
REKOMMENDERA.
Låga priser. Tel. S. 30914

ADVOKATER
Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå
Inneh. Eva Andén.
Ledam. av Sveriges Advokatsamfund
Hertulegatan 14. Tel. 7575-7576.
f.d. Es Vastuastan.
STOCKHOLM.
SPECIALT: Familje- och arvsaker,
Boutredningar och testamenter,
förelägningsuppdrag,
Även skriftliga förfördragningar.

Dansk skämt och allvar

De skandinaviska folken uppskatta varandra framför allt genom anekdoter, ett yligt sätt kanske, men bekvämt. Tänk på huru kolingen bestämmer uppfattningen av svensken i Danmark och Norge. Våra grannländer uppskatta mer än i själva historien om kolingen som räddade en dam ur sjön och på förfrågan om han fått räddningslös stolt svarade: äsch nej, men jag fick en blick... När en dansk berättar den repliken, tycker han sig ha fångat något av det charmantaste i svenskt väsen.

En svensk tidningskorrespondent berättade nyligen i sitt blad en historia vars poäng han själv inte hade en aning om. Det är kanske också svenskt i vilket fall som helst, historien ger en charmant bevisning av danskt väsen. Professor Wieth Knudsen som även i Sverige åtnjuter ett tveklöst rykte för sin antifemistiska författareverksamhet är utom kvinnohatare även kompositör. I Köpenhamn uppförde så fyra unga kvinnliga musiker en av hans stråkkvartetter. Den skymfde och smådade danska kvinnan sabboterade icke konserten, hon infann sig i stort antal.

Den kvinnliga kvartetten utförde kompositionen på ett glänsande sätt. Publiken applåderade. Professorn fick komma fram och buga. I gengäld för grova smådelser fick han hyllning och applåder. Det är knappast troligt att han hade nog självironi att beväras av situationen. Det skulle förtärliga begåvning. Men de danska damerna torde ha haft roligt. Den saken skötte de bra.

En annan historia om en man som straffades med applåder. Den är mindre charmant och mera elak, ger alltså en ny nyans.

En man från Fårnarna kom till Köpenhamn och annonserade en rad föredrag. Redan i det första angrepp han haftigt det danska förtroendet och krävde full nationell självständighet, eller om det nu var anslutning till Norge. Den gången till publiken överraskade sig men vid nästa möte var man beredd. I ett annat land skulle kanske polisförbud följt på det första föredraget, men ej så i Danmark. Föredraget fick äga rum, och salen var full av åhörare. Den färoiske talaren steg nöjd upp på estraden och än nöjdare blev han då han hälsades av en osedvanligt lång väskostapplåd. Minut efter minut måste han vänta, innan han fick ljud och kunde börja med sitt: Ärade församling. Längre hann han icke, förrän en applåddaska på nytt bröt lös. Det var rent märkvärdigt vad köpenhamnarna voro förtjusta. Till slut lyckades han sticka emellan igen: ärade församling, jag står här...

SINGER SYMASKINER ÄRO OJÄMFÖRLIGT DE BÄSTA

En ny salva dränkte ögonblickligen fortsättningen. För var gång mannen försökte få fram ett ljud, klappade publiken i händerna. Till sist måste han lämna estraden, nedstadd av applåder. Han gjorde inga vidare försök, sågs det, att söka nå offentligheten med sin separatistiska propaganda.

Det finns många försvarsvapen. Danskarnas förmåsta är löjets. Det är ju också ett anfällsvapen, som man vet. Danskarna ha skrivit sönder sitt försvar, de ha skratat ihjäl sin enda tank, ett makabert skratraska, men ett verkningfullt. I alla fall finns det värns, där danskens förmåga att gränsa en situation i skrat dock upphör. Militären har visat det genom det sätt, på vilket den uppdragit riksdagens tilltag att beröva den dess sabel vid sidan. Detta riksdagsbeslut har följande förhöror. En danstillställning gick av stapeln någonstades. De sköna tonerna och flickorna lockade en smock utom tappra landsoldater. Men dansen var arrangerad av ett slutet sällskap, och de civila kavallerierna vägrade att slappa i militären. Denna drog då sin långa sabel för att med dess hjälp bana sig väg till flickorna. Det blev ett ganska elakartat slagsmål — de civila tyckas ha haft mod och dödsförtakt tillräckligt eftersom de icke gävo sig genast. Efter den betan blev militären berövad privilegiet att gå omkring med sabel vid sidan. Detta skedde genom riksdagsbeslut på initiativ av en kvinnlig landstingsmedlem. Danstillställningar äro däremot fortfarande tillåtna. Det måste vara grymt föroligt. Det finns visat ting som det är omöjligt för en militär att ta med gott humör.

Till dessa ting bör naturligtvis också avrustningsförslaget. Det är den nuvarande civile försvarsmannens förbehåll att ironisera över den bluff som Danmarks neutralitetsvakt var under kriget. Han gjorde det härom dagen på ett sätt som till och med chockerade den svenska pacifist som skriver dessa rader. Han berättade hur den danska säkerhetsvakten, då den ryckte ut vid krigets början för att skydda gränserna, icke ägde patroner för mer än en dag. Trots detta höll den högre militären på att den skulle ligga ute — för att bluffa alltså. Landets civila regering slöt då en kompromiss med armeländningen. Halften av gränsvakten beställdes 32 den andra halften beställdes 32 miljoner patroner i Amerika. Engelsmännen köpte emellertid fabriken och Danmark fick inga patroner. På samma sätt gick det med firmorna nummer två och tre som efter varann finga beställningen. Då danskarna kommo till den fjärde firmen för att där placera sin order, visade man dem den tomt, där fabriken skulle byggas upp, som skulle tillverka patronerna. Fabriken levererade dem också mycket riktigt — 3 månader efter krigets slut. Men under tiden betalade danska folket kostnaderna för den vakt som skyddade hus och ladugård, folk och få för tyckarna.

Man undrar inte på att den nuvarande svenska regeringen är bekymrad över att gå miste om det skydd som ligger i Danmarks försvar.

Man undrar inte på att den nuvarande svenska regeringen är bekymrad över att gå miste om det skydd som ligger i Danmarks försvar.

Gerda Lundequist

En Gerda Lundequist-afton blir alltid ett glädjefärd för otaliga, som älska hennes stora kom. Det var också en varm väg av beundran och fullkomlig tillfredshet, som sammanfogade de hundratals åhörare hon glädde med sin uppläsning vid Nationatemplarnas fest på Konserthuset i söndags. Gerda Lundequist skänkte sin medverkare i två nummer av ett ganska långt och mycket gott program. Och man måste säga sig, att de korta minuter man fick lyssna till hennes röst och se hennes ansikte voro kvällens höjdpunkt och största innehåll.

Fru Lundequist läste denna gång En spelmanns jordfärd av Dan Andersson till musik, som efter Dan Anderssons anvisningar arrangerades av Ruben Liljeblom och hon gav liv åt allt det sagolika, enkla och outgrundliga i dikten.

Sedan kom Björnsterne Björnsons förtjusande lilla berättelse om barnen Öjevid och Marit i En glädigt. Den lille gossen, som ger bort sin älskade bruna getbock för en smörbakel se men erfar en sorg och ånger som kommer världen att mörkna, när han upptäcker vilket skamligt gott han gjort. Och så flickungen, som ligger uppe på sin berghäll och sparkar i luften med bara ben och önskar så bevingande att boken måtte bli hennes. De mjuka små rösterna och barnliga rörelserna, den skygga förnämning över de underliga sammanhang ens handlingar kunna leda till — hela berättelsen levde i skådespelerskans fängslande röst, gester och minspel.

Och åhörarna i Konserthusets stora sk allrat så hjärtligt som hade de lyssnat till samtal i en barnkammar.

Att man bara kan få ha så roligt!

Casan.

AESKULAPLAMPAN
Med sin förtjusande ljus och värme...
Aeskulaplampor. Hvarst. Tel. 7508

Den danska regeringen företar sig emellertid andra och farliga ting än att avväpna militären och lyckligt övertaga det danska svaret. Tidningarna berättar just nu att regeringen förbudit en dansk vapenfabrik att leverera vapen till en främmande stat, en som enligt fredstraktaten är eller skall vara avrustad. Det kan synes som en enkel och självfallen konsekvens av Danmarks ställningstagande, eftersom detta ju innebär att Danmark själv hådan efter uteslutande ställer sig under ferdagens och Folkförbundspaktens skydd. Men det är icke en lätt sak att utföra i praktiken.

Fabriken har genom detta ingripande råkat på obestånd, varigenom arbetarna bli arbetslösa. Det betyder för regeringen en välsärlig övertagning av denna fabriken. Både Mac Donald och Branning har på sin tid ryddat för åtgärder som skulle kasta ut rustningsindustrins arbetare då arbetslösheten var särskilt stor. Danska regeringen har rört vid en av de ömtåligaste punkterna. Arbetsrörelsen är fredsövligt, men den vet att den försöka göra sin stora insats till krigets bekämpande, då den börjar ta i kritiskt betraktande det arbete som industrarbetaren utför och tar betalt för. Hitills har arbetarrörelsen vägrat att ta det moraliska ansvaret för arbetets art, den har haft övernog med att kämpa sig till inflytande på arbetsvillkoren.

Står den danska socialdemokratien måne bakom sin regering i denna affär? I så fall utför den en pionjärning.

Devinez.

Diktaturen

(Forts. fr. sid. 1.)

Primo di Riveras tillbakaträdande. Undrade icke-italienska tidningar undrade i samband därmed om vilken den spanska diktaturens fall skulle draga med sig fascisismen. I själva verket ha jämförelsepunkterna mellan de bägge diktaturerna från början varit få och med tiden blivit allt färre. Den likheten fanns dock att bägge kommo till efter perioder av stor oro och tveksamhet, och det faktum att nu i Spanien efter Primos nedlag förvirring uppstått på nytt och i allra högsta grad, stärker därför italienarna i deras övertygelse om att det samma skulle kunna ske i Italien ifall fascismen krossades.

Den tredje är den pågående flottkonferensen i London. Med den har i italiensk ögon den fascistiska utrikespolitiken — hitintills märkbart osäker och tvekan — firat en stor triumf. Den unge utrikesministern Grandis utpräntande har varit lugnt och klart och bestämt, ingen kan tvivla om, var han står och vilka synpunkter han företräder och det är enligt hans landsmans uppfattning en utomordentlig fördel. Det betraktas som bevis på styrka och arlighet och vilja att inaugurera nya metoder i internationell samlevnad. Under det samtidigt Frankrike — som i Italien ses med oblidare ögon än någonsin — förelägger dem slingra och säga mot sig själv och inte veta vilka linjer som skola följä.

Våra dagars italienare ha ingen tilltro till vackra fraser om evig fred och broderskap folken emellan. Realist som han är — i överensstämmelse med sin natur — är han det än mer, erfarenheten av världskriget rikare. Han tilltalar följaktligen — även om han ej är fascist — den kärhet varmed Mussolini och dennes medhjälpare, då de uttala sig om framtidens möjligheter, nyktert och kallt räknade med krig som en av de antagligaste bland dessa, och av den skarpa varmed de ouppörligt fastslå, att när allt kommer till allt, så är varenda nation ändock först och främst intresserad av att rädda sig själv och att tillkänna sig själv fördelar och vinning.

Den fjärde tilldragelsen är närmandet mellan Vatikanen och Quirinalen, som är de sista dagarnes sista nyhet. Före försoningen av den 11 februari 1929 brukade det sägas, att mellan dessa båda parter rådde ett ständigt och närmast kande betecknas som fred i krigstid. Efter försoningen uppstod i stället vad som med en större skal kan definieras som krig i fredstid. Smekmånaden var nämligen mycket mycket kort. Innan ens traktaterna blevo ratificerade, grälande om allt upptäcktt och gralade på skapen. Och har sedan fortsatt därmed till alldeles nyligen. Då tvisterna blivit sådana, att man å ömse sidor insett den tvingande nödvändigheten av att visa, att man med försoningens dock menade NAGOT, och att man, om ock på olika sätt, ville arbeta för Italiens enhet. Det var därför som fascistpartiets generalsekreterare Turati för ett par veckor sedan avlade ett besök hos päven, ett besök som hade det för dylika visiter ytterst ovanliga längden av en och en kvarts timme. Följt sedan, dagarna därefter, av besök av resp. senatens och deputeradekamrarnes presidenter. Och enligt vad man väntar, så småningom också av Mussolinis egen så ofta diskuterade visit hos Pius XI.

Givetvis — i fråga om själva huvudvistisfrågan: ungdomens uppfostran, förefaller det ej finnas större möjligheter nu än förut för att kyrkan och fascismen skola kunna mötas. Därvidlag äro skilligheterna för djupgående. Men uteslutet är att man kan med ömsesidiga eftergifter få bort en mängd slininger och att fascismen därigenom skall kunna återvinna en del del av de präster, som under de senaste månaderna alltmär betänkligt svalnat i sin be-

undran för den fascistiska revolutionen. Något som på grund av det omibart stora inflytande prästerna övernatt, men i all synnerhet på landsbyråden, besita, är av utomordentligt betydelse. Att Turatis och pävens överläggningar, redan begynt sätta resultat, har man de senaste dagarna fått bevis på. Ett är att flera under sommaren och hösten av fascisterna stoppade katolska tingningar nu börjat komma ut igen. Ett annat är att flickfascisterna — de s. k. piccole italiane — fått nya bestämmelser för sina kropsövningar så enlighet med den kvinnliga naturens och den goda smakens fordringar, hoc est i enlighet med de önskemål kyrkan uppställt. Ett tredje är den kände f. d. prästen Buonaiuti som för några år sedan för kriteriebannlyst och avskedades från sin plats som professor vid Roms universitet, nu fått order att också avläggas sin prästörd. Hitintills hade man försäkrat honom att han — som fortfarande känner sig som kyrkans son — kunde fortfarande tilläta sig i sutan, konkordatets bestämmelser om att f. d. präster måste avläggas sin uniform hade ej retroaktivt verkan. Men för få dagar sedan fick han plögligt befallning om att hädnafener klä sig civilt.

Små tecken, om man vill, men talande högt för den som lyssnar uppmarksamt.
Roma febr. 30.

Ett gott betyg åt Sveriges husmödrar.

Doktor Dalström.

Hélios chefkemist har funnit, att de svenska husmödrarna ha större krav på ren och vitt tvätt än andra länders husmödrar. Detta krav har varit drivkraften till Dr Dalströms framställning av ett tvättmedel som motsvarar de största fordringar.

Dr Dalströms geniala uppfinning.

Doktor Dalström fann metoden att framställa ett pulver av den för all slags tvätt bästa tvälven. — Tvälven, som löses fullständigt i kallt vatten och dessutom renar bättre än alla andra tvälvar.

Tvättbjörn är därför

det förnämsta tvättpulver vetenskapen nu känner. Därför böra svenska husmödrar alltid använda

VITA TVÄTTBJÖRN

Extra stora paket 50 och 75 öre.

Sista ändringsförslaget

(Forts. fr. sid. 1.)

didaturerna äro ganska offentliga redan nu, om de också ej officiellt registreras. Men det finns andra invändningar mot förslaget som äro dess allvarigare.

Enligt detta skulle ansökan om registrering av en partibeteckning, gällande för hela landet kunna göras hos en offentlig myndighet (exempelvis statistiska centralbyrån) af ett parti styrelse. Vid ansökan skall fogas ett exemplar af partiets stadgar. Partiet skall vara en riksgesamhet, ej en underavdelning av en sådan. Myndigheten har att tillse att partibeteckningen tydligt skiljer sig från annan förut registrerad såväl innan ansökan godkänns. Sedan skall partiets styrelse till myndigheten anmäla viss person att vara partiets riksbudsmann. Denne man blir sedan så gott som diktator öfver valet inom sitt parti i hela landet. En grupp väljare (minst 25 stycken) inom en viss valkrets har rätt att inkomma med valsförslag till Konungens befallningshavanden. Om förslaget godkänns namn skall partibeteckning vara utsatt. Ar partibeteckningen ej registrerad för hela riket, registreras den nu för denna valkrets. Men vill förslagsställarna använda sig av en riksregistrerad partibeteckning, måste till förslaget bifogas ett skriftligt medgivande härtill af partiets riksbudsmann, eller af någon som riksbudsmannen föredragt att valkretsen föredragna partiet. Ar icke detta att lägga för stor makt i en mans händer? Antag att riksgesamhetens styrelse utser en person, som är besluten att i en bestämd fråga driva sin åsikt igenom. Han har då suverän rätt att i alla valdistrikt vägra att godkänna varje lista under sin partibeteckning som upptager namn på personer, som han vet ej hava samma åsikt som han i frågan, även om partiets underavdelningar i vissa landsändar till sin majoritet inte en motsatt ståndpunkt. Dessa kunna då visserligen anmäla sin lista under en annan partibeteckning och sålunda rösta på dem de vilja, men detta måste dock gälla dem stora avbräck som de äro anhängare äro vara vid en viss partibeteckning, och riksvälborn styr om en lista i kretsen efter sitt sinne med den gamla partibeteckningen.

Någon kan förstås säga, att så kan dock icke en ansvarsmiddeln partiman handla, eftersom de uppenbarligen skulle leda till förbittra och splittring inom partiet. Men det är ingenting att låta på, ty komma lidelserna riktigt i gång i en bestämd fråga kan valborn tänka: "bara vi få majoritet just nu för det vi vilja, så blir det nog bra sedan" — det är fyra år till nästa andrakammarval, då kan mycket hinna ske. Den som minns, hur hånstället en majoritet i riksdagen tillkommit emellertid folkmeningens genom den ryktbara masskasserings av valsdar i Stockholm 1887, utnyttjad denna sin position för att fastslåa tullarna känner sig inte benägen att tro på någon blyghet hos en riksvälborn just nu. Det kan mycket väl tänkas, att en höger eller bondeförbundsvalborn på detta sätt försökte undertrycka i hånadeln, men för övrigt partidarborn, valmän exempelvis i Norrland, liksom natuvisvis de övriga partiernas valborn kunna tänkas handla på enahanda sätt mot protektionistiska underavdelningar å landsbygden.

VALBOSSEN MASTE GE SITT SAMTYCKE.

De sakkunniga ha visserligen tydligen tänkt sig, att riksbudsmannen i regel skulle utse ett ombud för partiet i var valkrets,

och att valkretsen sedan skulle få sköta sig själv ungefärligen som nu, men det är inte förskrivet att så skall ske, och förresten som får det ju inte valkretsen som får utse sitt ombud, utan det skall komma ovanifrån från riksdagen. Förut har det åtminstone varit valkretsen av valjarna själva valde ledare, som styr med valet, och de röstberättigade ha väl i regel haft tillfälle på att partiets valmöten rösta på vilka kandidater de vilja ha uppsatta, men nu skulle ett dylikt beslut underställas riksvälborn eller den där till förordnad.

Om olika grupper inom partiet såsom nu är vanligt vilja ha olika listor med samma partibeteckning, så skulle det också nu gå för sig, men det måste ske med valborns samtycke.

De sakkunniga ha emellertid tydligen haft på kinn, att det svenska folket har sin valfrihet ganska kär, och därför kommit

liga namnen obefintliga, men röstent tillräckligt partiet.

HUR GAR DET MED KVINNORNA?

De sakkunniga tycka inte, att det för en valmansgrupp som tar en partibeteckning, men ändrar namnen skulle kännas alltför kostande att lämna bidrag till valet af någon av de officiella partikandidaterna, så man får förutsätta, att gruppen hellre vill främja någon av kandidaterna från det parti, under vars beteckning man skulle rösta, än att se en kandidat från någon av de andra partierna valda. Detta är dock att helt enkelt inte låtas om den förmåsta olägenheten är föreskriften. Det förekommer ganska ofta att en grupp inom ett parti vill ha en särskild person vald — t. ex. att kvinnorna inom ett parti vill ha en kvinna uppställd —, men att de inte vinna gehör på valmötet, utan därför vilja uppföra en person på en särskild lista, och då ha gruppen endast att falla tillbaka på den nys nämnda utvägen att ändra den officiella listan. Då får den emellertid inte sätta sin specialkandidat först utan måste som första namn uppföra en av de registrerade kandidaterna. Detta innebär likväl att den, som står först måste bli vald, inmen rösterna tillgodoräknas den person på en särskild lista, och då ha gruppen endast att falla tillbaka på den nys nämnda utvägen att ändra den officiella listan. Då får den emellertid inte sätta sin specialkandidat först utan måste som första namn uppföra en av de registrerade kandidaterna. Detta innebär likväl att den, som står först måste bli vald, inmen rösterna tillgodoräknas den person på en särskild lista, och då ha gruppen endast att falla tillbaka på den nys nämnda utvägen att ändra den officiella listan. Då får den emellertid inte sätta sin specialkandidat först utan måste som första namn uppföra en av de registrerade kandidaterna. Detta innebär likväl att den, som står först måste bli vald, inmen rösterna tillgodoräknas den person på en särskild lista, och då ha gruppen endast att falla tillbaka på den nys nämnda utvägen att ändra den officiella listan.

Sanocrin

är avsett att användas mot mjält och blåsigel och är enligt samstämmigt erfarenhet, synnerligen verksam i dylika fall. Även i långt framskridna fall har Sanocrin vid regelbundet användande oftast god inverkan på återvästen av hår.

Vad är orsaken till denna Sanocrinets överlägenhet?

Det är två egenskaper, som här äro avgörande.

1. Svavlet är fast bundet och befinner sig i verklig (ej koloidal) lösning. Dessa svor dock ej tillräckligt. Det avgörande är att;
2. Själva föningemedlet är fysikaliskt kemiskt så sammansatt, att det förmår föra det i den samma lösta svavlet fram till sjukdomshärdarna i hårskarna och i de djupare cellagren.

Sanocrin framställs efter avsevärd och under kontroll av Med. dr. C. Cronquist, Malmö.

Åberopa denna tidning och begär broschyr!

Aktiebolag
Kristallin
MALMO

Nedslag i Stockholm, Harry Winberg, Kommandörganst. Till salu å apotek i kemikaliefäret, parfimerier, frisersalonger o. s. v. Sanocrinbehandling i frisersalonger.

med ett viktigt medgivande. En väljare behöver inte ta de officiellt anmälda listorna oförändrade. Men för att det då inte skall gå på tok med hela skyddet för partibeteckningen, vilket det ju otvivelaktigt skulle göra, om en person har rätt att ta partibeteckningen och skriva vilka katteriska namn han vill under, så föreläsa de att, för att en valsedel som använder en registrerad partibeteckning skall godkännas måste den som första namn upptaga något av de namn, som äro registrerade under denna partibeteckning. Valsedel å vilken ej utsatts någon av de registrerade partibeteckningar är ogilt. Har valsedel riktig partibeteckning, men ogiltigt första namn anses samt-

Mötesplatsen

Tredje föredraget i den föreläsningsserie med titeln "Inför tidens ansikte", som anordnats af Lindome avdelningen av Frisinnade kvinnors riksförbund, ägde rum i förra veckan i lokal vid Anderströms fabriker. Föredragsbildare var dr Bertil von Friesen, Göteborg, som talade över ämnet "Boatäder, mödrar och barnsmär".

Dr von Friesen påpekade, att åtgärder, som syfta till folkhälsans höjande måste ta sikte på ej blott skötseln af barnen under spädbarns- och skolåldern, utan också på en bättre vård af mödrarna under havandetsperioden. Det är af vikt, att den enskilde stälval som samhället har klart för sig betydelsen af sådant förebyggande arbete, varigenom många svåra komplikationer och sjukdomar kunna undvikas. Det har väl ännu ej gått in i det allmänna medvetandet, att förundersökningarna av den blivande modern ha sin betydelse även för det nyfödda barnets hälsa. Kildrängningsbyråer för blivande mödrar äro därför ett steg i rätt riktning. Efter en allmän översikt över långaliga åtgärder för bevarande af barnets hälsa under lek- och skolåldern berördes också bestämda belysande i hälsostående.

Det är svårt att vara människa

Det är svårt att vara människa, vara liten, arm och dum. Vara född med arvsynd i en värld så skum.

Det är svårt att vara människa, vara sådan som god vill, vara god och ödmjuk och annat som hör till.

Det är svårt att vara människa, känna all sin syndakuld, som ej kan betalas med hela världens guld.

Men det är kanske lika svårt att sitta i en himmel och vara utan synd och döma i världens vimmel. Signe Olofs dotter. Tvealand.

inte partiorganisationernas och valbornsarnas. De sakkunniga anse sig endast ha fått i uppdrag att göra en utredning om skyld för partibeteckningar, och hava därför utgått från att bibehållande af partibeteckningarna vore en förutsättning för utredningen. Därmed ha de tyvärr känt sig förhindrade att föreslå ett annat medel att lösa den gordiska knuten, nämligen partibeteckningarnas borttagande. Men vill man hindra valens ytterligare mekanisering, men ändå behålla den proportionella rättvisan, torde det nog gå därhän att man måste tänka på någon form av proportionell personvalmetod. Man har ju börjat experimentera med den i de anglosachsiska länderna. Gulli Petrini.

Råd och Rön

SOLEN - DEN STORA KRÄFTMÄLLAN

MAZETTI GÖNACCIO

MAZETTIS ÖGON

"Deras verkan"

var överraskande god. Tröttheten försvann rätt snart och arbetsförmågan skades betydligt. En känsla af arbetsglädje och välbefinnande inställde sig". skriver bl. a. en känd kontraktspolis och hovpredikant om Sanokapslarne.

Intresserar Eder snabbaste och tillförlitligaste sättet att erigi fullkomlig nerv- och muskelkraft, energi och arbetsförmåga samt att undgå värtrötthet, sömnlöshet och kraftförlustning, begär prospekt och litte ang. Sanokapslarne. Sändas gratis och franko.

A.-B. SANOKAPSLAR, Hålsingborg.

MOT HOSTA OCH HESHET

Stans inte så vågränsande som att låta några Caruso-pastiller smälta i tungan. "Sensitiva minskningar som följt av hosta, heshet eller blåsighet i stämmansorganen ha med framgång svurit dem.

CARUSO

Stort brett • Mot hosta • Mot alla hostor

CARUSO A/B, MALMO
Tel. 21, 22, 24

Drick Ramlösa

Vårt lands enda naturligt alkaliska vatten

En trött husmor

stärka och lösa ut

Järnsmedlet IDOZAN

Stärke af Svanen, Preddis af Svart. Tel. 12 och 13.

GÖTEBORGS KEX